

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

»Det gør det lissom lidt mere frækt
hvis partneren har en lille defekt
Er De træt af spanking og fransk massage
så prøv en dansk ortopædisk bandage
Hvorfor anskaffe sig en dyr attrap
når man kan få en gratis med handicap«
osv.

Teksten er hentet fra Århus Krykensemble, et handicappolitisk revyeteaterforetagende, hvor aktørerne er en lille gruppe handicappede og ikke-handicappede. 75 pct. af deres seneste revy handler om handicappede og seksualitet. Nogenlunde det samme gør sig gældende for filmen »Handicapbilleder«. Også bogen i »Fugl uden vinger« (Københavns bogforlag, 1985) tages der heldigvis fat på sagen:

»En anden ting, som også er underlig at opleve som handicappet, er den totale afseksualisering. En handicappet er bare ikke noget seksualobjekt.« (Jørgen Ulf Christensen, der blev blind som 18-årig, side 99).

Lone Barsøe, der er født med stive arme og stive ben, skriver:

»Min angst for nederlaget har drevet mig ud i forelskelser, der var dømt til at mislykkes – forelskelser i de umulige: gifte, bøsser, playboys eller mænd, der åbenlyst var svagere end jeg. Men disse forelskelser har også været udtryk for en ubevidst trodsig trang til at finde helt ind til og løse problemets kerne: andres og mit eget had til en deform krop. ...

Når et menneske lever et frustreret kærligheds- og sexliv eller totalt uden, får det vidtrækkende konsekvenser for hele følelseslivet. ...

En ting er sikkert: Alle har brug for kærlighed, og alle har brug for sex, men det tager tid, inden denne erkendelse for os handicappede sætter sig igennem som konstruktiv handling – ikke mindst fordi vi stadig står over for en række fordomme, en bestemt æstetik, en snæversynet og fantasifor-

ladt holdning til seksualitet, et ubrugeligt plejehjems personale ...« (Siderne 13 og 15).

Alt dette er formodentlig – og forhåbentlig! – socialministeren bekendt. Alligevel når hun i sin redegørelse om forholdene for personer med handicap kun at tage et par indledende skridt i retning af den varme grød:

»Regeringens målsætning i indsatsen over for personer med handicap er, at hver enkelt får en tilværelse så nær det normale som muligt. Dette omfatter mulighederne for familieliv ...«. Resten er så op til storken.

Det samme gør sig gældende når ministeren skal vejlede om forståelsen af bistandslovens bestemmelser om beboere på døgninstitutioner:

»Afsnit V. Institutionernes formål. 54.

Med henblik på at skabe en tilværelse for den enkelte så nær det normale som muligt, har institutionerne til formål gennem behandling og pleje samt socialpædagogisk indsats at tilgodese de særlige behov hos voksne med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, som ... Ud over den daglige socialpædagogiske behandling og omsorg tilstræbes under døgninstitutionsoopholdet at yde fornøden støtte gennem optræning til en mere selvstændig tilværelse i beskyttet bolig eller egen bolig, samt ...

Det socialpædagogiske arbejde:

60. I samråd med beboerne skal dagligdagen tilrettelægges således, at der sikres beboerne den bedst mulige tilværelse, og således at formålet med opholdet for den enkelte tilgodeses, uanset om der er tale om et midlertidigt eller et mere vedvarende ophold. Det er væsentligt at udvikle størst mulig selvhjulpethed. Derfor udarbejdes en plan i samarbejde med klienten eller dem, der varetager dennes interesse, om tilrettelæggelsen af hverdagen ...« (Socialministeriets cirkulære af 29. juni 1979 om institutioner under amtskommunerne for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap).

Alt dette må nødvendigvis også handle om seksualundervisning og seksualoplysning. Men det gør det ikke. I dag findes der ikke en vejledning for